

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. A.K.**, bytom H., T., štátny občan Slovenskej republiky, *zastúpeného JUDr. J. K., advokátom so sídlom Ul. L., T.*, proti žalovanému: **Krajský úrad životného prostredia v Trenčíne**, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, *zastúpenému Mgr. A. S., advokátkou so sídlom N.M.S., D.*, o žalobe o neplatnosť výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru, o nesúhlase Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci **j e d ô v o d n ý** .

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou podanou dňa 26. januára 2011 na Okresnom súde Trenčín domáha určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“), ktorá mu bola doručená dňa 25.01.2011. Žalobca si zároveň uplatňuje nárok z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 55 zákona o štátnej službe. Uvedená vec sa viedla na Okresnom súde Trenčín pod číslom konania 26C/16/2011.

Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn.: 26C/16/2011-69 zo dňa 3. marca 2011 podľa § 250d ods. 2 v spojení s § 246a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) postúpil vec Krajskému súdu v Trenčíne ako súdu vecne príslušnému. Okresný súd dôvodil postúpenie veci zákonom o štátnej službe, ktorý tak ako i žiaden iný zákon, neustanovuje

príslušnosť iného súdu vo veciach o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, a teda je podľa § 246a ods. 1 OSP v spojení s § 3 ods. 3 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov miestne príslušný Krajský súd v Trenčíne.

Na Krajskom súde v Trenčíne je vec vedená pod číslom konania 11S/24/2011.

Krajský súd v Trenčíne nesúhlasil s postúpením a vec dňa 12. mája 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie podľa § 104a ods. 3 OSP, pretože nie sú splnené zákonné podmienky na jeho vecnú príslušnosť.

Podľa krajského súdu je potrebné vychádzať z predmetu konania, klasické určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, pričom nejde o preskúmanie rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Na rozdiel od zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe, ktorý bol zrušený zákonom č. 400/2009 Z. z., sa v § 120 tohto zákona uvádza, že na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú konkrétne ustanovenia Zákonníka práce. Pre určenie neplatnosti výpovede sa použijú primerane ustanovenia § 77 až § 80 Zákonníka práce.

Podľa § 104a ods. 2 OSP, ak je súd, na ktorý sa účastník obrátil, toho názoru, že nie je vecne príslušný, neodkladne postúpi vec príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom účastníkov.

Podľa § 104a ods. 3 OSP, ak súd, ktorému bola vec postúpená, s jej postúpením nesúhlasí, predloží vec bez rozhodnutia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú sudy nižšieho stupňa viazané.

Podľa § 9 ods. 1 OSP na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

Podľa § 9 ods. 2 OSP krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa

- a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení,
- b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia,

c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

V správnom súdnictve preskúmajajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov okresné súde konajú a rozhodujú ako súde prvého stupňa v občianskoprávných a v trestnoprávných veciach, ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak.

Podľa § 125 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 142 bod 1 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe zrušuje sa zákon č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (s účinnosťou od 1. novembra 2009).

Podľa § 131 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe v konaní vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru začatom pred 1. novembrom 2009 sa postupuje podľa predpisov platných do 31. októbra 2009.

Podľa § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia, okrem iných, aj ustanovenia § 77 až § 80 (nazvané „Nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru“) Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako

aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Z vyššie uvedených zákonných zmien vyplýva, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou zo strany služobného úradu stratilo charakter individuálneho správneho aktu a pretransformovalo sa na jednostranný právny úkon zamestnávateľa obdobný výpovedi v pracovnoprávnom vzťahu. Z uvedeného dôvodu podanie žaloby na určenie neplatnosti takéhoto jednostranného právneho úkonu a uplatnenie nárokov z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou nepodlieha súdnemu prieskumu zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy podľa piatej časti OSP v rámci správneho súdnictva (§ 244 a nasl. OSP). Prostriedkom obrany je určovací žaloba podľa § 80 písm. c/ OSP a žaloba na plnenie podľa § 80 písm. b/ OSP.

Určenie vecnej a miestnej príslušnosti súdu sa vo veci takýchto žalôb spravuje ustanoveniami § 9 až § 11 OSP, § 84 a nasl. OSP, a nie ustanoveniami upravujúcimi vecnú a miestnu príslušnosť súdov podľa piatej časti OSP (§ 246 a § 246a OSP) pre účely preskúmania zákonnosti a postupov orgánov verejnej správy.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková